

РЕШЕНИЕ

№ 12604

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1547** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“ срещу Решение № РД-ОИ-10 от 20.01.2026г на Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ с искане за прогласяване неговата нищожност.

Обосновава съображения за нищожност на решението по арг. от чл. 177 ал.2 АПК, тъй като ответникът не бил изпълнил задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. В оспорения акт били изложени същите доводи, които били разгледани от съда и отхвърлени като неоснователни. Моли да се обяви нищожността на решението и да се задължи ответника да предостави исканата информация.Претендира разноски.

Ответникът – Председателят на УС на АПИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че мотивите въз основа на които е постановено оспореното решение били различни от тези в отмененото с влязло в сила съдебно решение писмо.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязло в законна сила съдебно решение № 43303 от 29.12.2025г по адм д 7666/2025г на АССГ , 24 състав е ОТМЕНЕНО Писмо с изх. № 49-00-64/15.07.2025 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ и е ВЪРНАТА административната

преписка на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ за ново произнасяне по заявление с вх. № ЗДОИ-97/08.07.2025 г. от фондация „Антикорупционен фонд“, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от влизането му в сила.

За да отмени Писмото с изх. № 49-00-64/15.07.2025 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, съдът е изложил, че търсената информация ще даде възможност за преценка дали ефективно законосъобразно се разходват публични средства. Съдът е посочил, че не се споделя становището на ответника, че исканата информация не представлява обществена информация. Поисканата със заявлението информация касае разходването на публични средства и е свързана с работата на държавен орган, тъй като се създава именно по повод провежданите от АПИ обществени поръчки. Поради това същата представлява обществена информация със служебен характер. В този смисъл информацията дава възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на органа и представлява обществена информация по смисъла на чл.2 ЗДОИ.

Въз основа на цитираното съдебно решение е издадено процесното Решение № РД-ОИ-10 от 20.01.2026г на Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура с което по заявление с вх. № ЗДОИ-97/08.07.2025 г. от фондация „Антикорупционен фонд“, е постановен отказ за достъп до търсената информация от проведени в АПИ процедури за възлагане на обществени поръчки по съображения, че няма характер на обществена информация.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна с правен интерес да иска обявяване нищожност на оспореното Решение № РД-ОИ-10 от 20.01.2026г на Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура. Предмет на настоящото производство е проверка дали процесното решение противоречи на задължителните указания на съда по адм. дело 7666/ 2025г на АССГ което би било основание за обявяване на неговата нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Председателят на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ се явява „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ. По арг. от чл.14 ал.1 вр с чл.7, ал.2 от Вътрешните правила на Агенция "Пътна инфраструктура" /публично достъпни/за предоставяне на достъп до обществена информация, решенията за предоставяне или за отказ за предоставяне, както и за предоставяне на частичен достъп до исканата обществена информация се вземат от Председателя на Управителния съвет.

Във връзка с наведените в жалбата доводи за нищожност на решението по арг. от чл.177 ал.2 АПК като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение, то обхватът на проверка за нищожност на оспореното в настоящото производство решение се свежда до това дали при постановяването му са спазени задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с цитираното съдебно решение. По арг. от чл. 177, ал.2 АПК при неспазване на съдебното решение, актовете и действията на органа, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни. В съдържанието на мотивите законодателят не е включил задължителните указания, които съдът, в изпълнение на правомощията си по чл. 173, ал.2 от АПК, трябва да даде, когато отмени акта или го върне на органа за ново произнасяне, но в практиката е безспорно, че именно в мотивите на съдебното решение съдът трябва да включи тези задължителни указания по

тълкуването и прилагането на закона. Въпросът, който намира различно значение в практиката, е за това, кои указания на съда са "задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона" и за правното значение на факта на неизпълнение от органа на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Мотивите на акта не се ползват със сила на присъдено нещо/СПН/, но съобразно чл. 173, ал.2 от АПК, със задължителна за административния орган сила се ползват съдържащите се в мотивите указания на съда по тълкуването и прилагането на закона. След връщане преписката съобразно цитираното по-горе влязло в сила съдебно решение по адм д 7666 / 2025г, председателят на УС на АПИ е разгледал заявлението от 8.07.2025г и е отказал достъпа по съображения, че търсената информация не е обществена.

Процесният отказ не се основава на нови фактически основания, тоест установени след постановяване на 29.12.2025г на съдебното решение по адм д № 7666 / 2025г на АССГ.

Видно от съдържанието на процесното решение, налице е идентичност във фактическите и правните основания с тези на отмененото писмо № 49-0064 от 15.07.2025г вр с писмо от 15.05.2025г . Председателят на УС на АПИ е издал процесното решение на основание констатации, идентични на тези въз основа на които е издадено писмото от 15.07.2025, респ писмото от 15.05.2025г и съобразени от съда при постановяване на съдебния акт. Позовал се е на същите факти, цитирал е същите документи от административната преписка и е извел същите правни изводи на същото правно основание, като тези в отмененото писмо от 15.07.2025г, и обсъденото писмо от 15.05.2025г. Съгласно цитираното съдебно решение търсената със заявлението от 8.07.2025г има характер на обществена и се дължи предоставянето ѝ. При издаване на процесното решение адм. орган се е позовал на същите фактически установявания взети предвид от съда при постановяване на съдебното решение. При новото произнасяне по спорния въпрос административният орган не е изпълнил задължителните указания на съда, че търсената информация е обществена и не са налице предпоставки за ограничаване достъпа до нея. Несъмнено, адм. орган при новото произнасяне може да достигне до същия извод относно фактическия състав на заявеното право, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Тази хипотеза е приложима когато в съдебното решение липсват конкретни указания за съдържанието на волеизявлението и отмяната на предходното писмо е било поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание. Настоящият случай обаче, не е такъв.

Като се е ръководил от същите фактически основания и е достигнал да същите правни изводи, като тези в отмененото писмо от 15.07.2025г и обсъденото в мотивите на съдебния акт писмо от 15.05.2025г без да посочи нови и/или допълнителни фактически и правни основания, при новото произнасяне административният орган е издал същия акт с идентично съдържание като отмененото писмо от 15.07.2025г и обсъденото писмо от 15.05.2025г. Дори не са нанесени в новия акт стилистични изменения, изложените мотиви, възпроизвеждат мотивите от цитираното писмо № 49-00-35 от 15.05.2025г, изрично обсъдено в съдебния акт като постановено в резултат на неправилно прилагане на закона.

По същество с действията си след влизане в сила на отменителното решения органът е пререшил спора, незачитайки задължителната сила на съдебния акт (чл. 177, ал. 1 от АПК). При новото произнасяне органът не действа в условията на оперативна самостоятелност, а на обвързана компетентност. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2 във връзка с ал. 1 от АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, а в тях попада и произнасянето по конкретния казус. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието

издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Ако органът може след съдебната отмяна на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. С възможност за избор между различни решения органът разполага при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението. Както се посочи, органът може да достигне до същия извод при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Такава хипотеза би била отмяната на акта поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, и формиране на нов извод относно фактическия състав на заявеното право след отстраняването му в изпълнение на съдебното решение. какъвто не е настоящият случай. Значение има само настъпването на нов правопроменящ юридически факт, който може да преодолее установения от съда материалноправен порок. / Р № 8866 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6748/2018 г., VI отд/

Повторно издадения процесен акт, със същото съдържание като писмото от 15.05.2025г за което изрично съдът е посочил, че е постановено в резултат на неправилно прилагане на закона не поражда правни последици. /арг от чл.177 ал.2 АПК/. Еднакво е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Представеното от ответника разпореждане № 8587 от 4.03.2026г с което в производство по чл. 304-306 АПК е отхвърлена молбата на жалбоподателя с искане за налагане на глоба на ответника за неизпълнение на цитираното по-горе съдебно решение, в т.ч. съдържащите се в него мотиви не са задължителни за настоящия съдебен състав, който дължи самостоятелна преценка дали са основанията по чл. 177 ал.2 АПК . Нищожен е и актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/.

В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. При систематичното тълкуване на правната норма в контекста на ал. 1 от чл. 177 от АПК, следва да се приеме, че се имат предвид правните ефекти на съдебното решение. Отменителното решение е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Противоречието на обжалвания акт със задължителните указания на съда по адм. дело № 7666/ 2025г на АССГ е основание за обявяване на неговата нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона. Нищожният административен акт съобразно правната теория и практика, се счита за несъществуващ акт, който изначално не поражда и не би могъл да породи каквито и да е правни последици, което в настоящият случай означава, че фактически липсва повторно произнасяне на административния орган съобразно указанията в мотивите на решение по адм д 7666/ 2025 което налага преписката да бъде върната на ответника за постановяване на административен акт, съобразно цитираното решение на съда и мотивите на настоящото.

Относно разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноси в размер на 155,11 евро, от които 5, 11 евро заплатена държавна такса и 150 евро юриск. възнаграждение вр чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на Решение № РД-ОИ-10 от 20.01.2026г на Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ за ново произнасяне в 14 дневен срок от влизане в сила на съдебния акт, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на фондация „Антикорупционен фонд“ сумата от 155,11 евро разноси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: